

Tinguem l'esport en pau!

Dm, 10/05/2011 per Antoni Nello

[Coses que passen](#)

Aquests dies estem inundats per notícies esportives a propòsit de l'inevitable despropòsit dels quatre enfrontaments de futbol entre el Barça i el Reial Madrid. I ara estem a punt, a un punt, de la consecució de la lliga per part del Barça. I encara manca la final de champions a Wembley. Tanta adrenalina deu ser dolenta. I provocar-ne la hiperproducció de manera conscient deu ser pitjor. És altament preocupant el freqüent clima d'agressivitat que embolcalla sovint, massa sovint, aquests esdeveniments esportius.

La responsabilitat ètica recau especialment en la persona individual, subjecte dotat de prou intel·ligència i llibertat per assumir l'encert o el desencert de les seves decisions, especialment quan aquestes repercuteixen en els altres.

Però la responsabilitat personal s'accentua de manera significativa quan concerneix a personatges amb un protagonisme social que afecta fonament en els usos i costums de la ciutadania. És el cas d'entrenadors i jugadors de futbol, dels quals cal esperar la consciència clara del seu protagonisme i de la responsabilitat que aquest comporta.

De manera similar, aquesta responsabilitat s'ha d'atribuir també a institucions socials amb una conducta que incideix de manera rellevant en les conviccions i les conductes dels ciutadans. És el cas de les entitats esportives, especialment les socialment més significatives. També dels mitjans de comunicació, servidors però també creadors de la notícia, amb tota la seva càrrega de profunditat sobre l'ànim del ciutadà.

Darrera la conducta d'alguns ciutadans, especialment joves, conducta de vegades excessiva, algunes descaradament incívica i irrespectuosa, d'altres, per sort minoritàries, decididament delictives, hi ha coresponsabilitats que han de ser assumides i reclamades durament. No podem assumir qualsevol barbaritat en nom d'una estricta rivalitat esportiva, ni d'un club en concret, ni del Barça ni de "la roja". No podem ni hem de permetre, i menys facilitar, "qualsevol" celebració de triomf, ni a la barcelonesa font de Canaletes, ni a la nostra Avinguda de Maria Cristina... al capdavant és al bar de la cantonada on dues víctimes de l'eufòria o de la ràbia del repte esportiu s'enganxen a ganivetades. I aleshores, a "pilota passada", ho lamentem.

Tinguem l'esport en pau!